

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 24 lipca 2020 r.

DIH-2.709.22.2020.CS

DECYZJA DIH-2 NR 58/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r., poz. 256), art. 35 a pkt 9 lit. a, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm.), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 1668, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 30 marca 2020 r., złożonego przez – reprezentowaną przez pełnomocnika - przedsiębiorcę Marlenę Okulus prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Śląskie Składy Węgla MARLENA OKULUS w Chorzowie – od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 11 marca 2020 r. (sygn. KJ.8361.13.2020/2DEC/20), wymierzającej Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000 zł w związku z wystawieniem świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 6 kwietnia 2020 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie przedsiębiorcy (...) (dalej: „Przedsiębiorca” lub „Strona”) wraz z aktami sprawy.

Inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, 16 stycznia 2020 r. działając na podstawie upoważnienia nr KJ-15-W/2020 przeprowadzili kontrolę Przedsiębiorcy, której zakres przedmiotowy obejmował m. in. kontrolę jakości paliw stałych pod względem spełniania wymagań jakościowych i kontrolę przestrzegania obowiązku wystawienia, przekazywania i przechowywania świadectwa jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm., zwanej dalej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw) oraz kontrolę zakazu wprowadzania do obrotu paliw stałych, o których mowa w art. 7 ust. 7a ww. ustawy. Czynności kontrolne przeprowadzono w należącym do przedsiębiorcy składzie opału (...). Kontrolę przeprowadzono w obecności Przedsiębiorcy. Kopia ww. upoważnienia została włączona do materiału dowodowego jako załącznik do protokołu kontroli z 16 stycznia 2020 r. Podczas przeprowadzonej kontroli ustalono, że w kontrolowanym składzie opału Strona prowadzi działalność polegającą na sprzedaży paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 16 stycznia 2020 r. inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań ze zwału o masie około 20 ton próbki węgla kamiennego w sortymencie groszek tj. próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań numer 0058/20/8470 o masie 24 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 4654/20/8470 o masie 24 kg, na podstawie protokołu pobrania próbek paliwa stałego nr 1/2020. Następnie w dniu kontroli Inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań numer 0058/20/8470 i próbkę kontrolną paliwa stałego numer 4654/20/8470 do niezależnego akredytowanego laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, według protokołu przyjęcia próbek do badań nr 9/2020. Wraz z próbkami paliwa stałego przekazano kopię świadectwa jakości paliwa stałego numer 3/16/01/2020 z dnia 16 stycznia 2020 r. wydanego przez kontrolowanego Przedsiębiorcę.

W trakcie kontroli ustalono, że w momencie jej rozpoczęcia w składzie opału przy (...) znajdowały się następujące paliwa stałe:

(...)

Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przyjął jako wartość paliw stałych, wprowadzanych do obrotu wartość węgla kamiennego w sortymencie groszek, która wyniosła (...) W trakcie kontroli ustalono, że po wydaniu paliwa stałego Przedsiębiorca wystawia

dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych oraz przekazuje nabywcy jego kopię. Protokół kontroli zawierający m. in. powyższe ustalenia został sporządzony i doręczony Przedsiębiorcy w dniu kontroli.

Strona została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 1668 z późn. zm., zwanej dalej: ustawą o Inspekcji Handlowej) jednakże nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr P-99/20, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 16 stycznia 2020 r. węgiel kamienny w sortymencie groszek, numer próbki 0058/20/8470, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych numer 3/16/01/2020 z 16 stycznia 2020 r. wystawionym przez Stronę, z uwagi na zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 18,4%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 16,00%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego numer 0058/20/8470 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego numer 4654/20/8470 przeprowadzono z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego numer 4654/20/8470 wykonane przez POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o. o. w Szczecinie potwierdziło, że badane paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego, sprawozdanie z badań P-142/20, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień o których mowa w § 2 rozporządzenia wykazało zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 18,7%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 16,00%.

W związku z powyższym stwierdzono, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości numer 3/16/01/2020 z dnia 16 stycznia 2020 r.

Pismem z dnia 4 lutego 2020 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, poinformował Przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego

tj. węgla kamiennego w sortymencie groszek oraz przekazał egzemplarze sprawozdań z badań laboratoryjnych o numerach P-99/20 z 23 stycznia 2020 r. i P-142/20 z 27 stycznia 2020 r.

Pismem z 12 lutego 2020 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych.

Strona – reprezentowana przez pełnomocnika - w piśmie z 20 lutego 2020 r. (omyłkowo datowanym jako „20.11.2020 r.”) poinformowała, że węgiel kamienny w sortymencie groszek został przywieziony do składu opału dzień przed kontrolą, zaś całą noc padał deszcz co spowodowało wzrost wilgotności dostarczonego węgla. Przedsiębiorca wystawiając świadectwo jakości paliw stałych posługiwał się certyfikatem dostarczonym przez sprzedawcę. Strona zwróciła także uwagę na fakt, że kontrolowany węgiel kamienny spełniał wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu, zaś rozbieżności pomiędzy wynikami badań, a wartościami parametru wilgotność całkowita, wskazanymi w świadectwie jakości, wynosiły jedynie 2,4 – 2,7 %. Dodatkowo Przedsiębiorca poinformował, iż do chwili kontroli sprzedał jedynie 1 tonę węgla groszek o wartości brutto (...).

Pismem z 25 lutego 2020 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wezwał pełnomocnika Strony do uzupełnienia braków w postaci uiszczenia opłaty skarbowej od złożonego odpisu pełnomocnictwa.

Decyzją z 11 marca 2020 r. (sygn. KJ.8361.13.2020/2DEC/20), Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000 zł w związku z wystawieniem świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym.

Przedsiębiorca pismem z dnia 30 marca 2020 r. odwołał się od ww. decyzji KJ.8361.13.2020/2DEC/20 i wniósł o jej uchylenie i umorzenie postępowania. W ocenie Strony, zaskarżona decyzja narusza przepisy art. 80 i art. 107 Kodeksu postępowania administracyjnego, co w konsekwencji doprowadziło do naruszenia art. 189 f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Pismem z 17 kwietnia 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm.), dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w świadectwie jakości wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla

którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych (podając ich wartości), zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 16 stycznia 2020 r. wraz z załącznikami – w tym świadectwem jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę - oraz sprawozdania z badań próbki i próbki kontrolnej paliwa stałego. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż w trakcie kontroli przeprowadzonej 16 stycznia 2020 r. inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań ze zwału o masie około 20 ton próbki węgla kamiennego w sortymencie groszek tj. próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań numer 0058/20/8470 o masie 24 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 4654/20/8470 o masie 24 kg, na podstawie protokołu pobrania próbek paliwa stałego nr 1/2020. Badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr P-99/20, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 16 stycznia 2020 r. węgiel kamienny w sortymencie groszek, numer próbki 0058/20/8470, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych numer 3/16/01/2020 z 16 stycznia 2020 r. wystawionym przez Stronę, z uwagi na zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 18,4%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 16,00%. Ponieważ badanie próbki paliwa stałego numer 0058/20/8470 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego numer 4654/20/8470 przeprowadzono z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego numer 4654/20/8470 wykonane przez POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o. o. w Szczecinie potwierdziło, że badane paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych

w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego, sprawozdanie z badań P-142/20, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień o których mowa w § 2 rozporządzenia wykazało zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 18,7%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 16,00%.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ I instancji, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości. Tym samym wydane przez Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10 000 zł do 25 000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł,
- 2) od 25 001 zł do 100 000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200 000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość wprowadzanej do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli partii paliwa stałego pobranego do badań, która wynosiła 21 000 zł, oraz wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2019, poprzedzającym rok kontroli, która zgodnie z oświadczeniem Strony przekroczyła 200 000 zł. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200 000 zł, Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na stronę kary w wysokości 10 000 zł, która

zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy tj. fakt, że była to pierwsza kontrola dotycząca przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł czyli w dolnej granicy zakresu przewidzianego przez ustawę za słuszne i zgodne z prawem.

Podkreślenia wymaga, że wskazana w art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, odpowiedzialność ma charakter obiektywny i jest oparta na zasadzie ryzyka nie zaś winy Przedsiębiorcy. Dla wymierzenia kary administracyjnej nie ma zatem znaczenia, czy Strona wiedziała, że parametr wilgotność całkowita jest niezgodny ze świadectwem jakości, ani czy niezgodność ta miała charakter znaczny, czy też nie.

Odnosząc się do argumentacji Strony, iż w dniu kontroli i w dniu ją poprzedzającym panowały złe warunki atmosferyczne (padał deszcz), które spowodowały wzrost wilgotności oferowanego w sprzedaży węgla, należy zauważyć, że stwierdzenie to wskazuje, iż Przedsiębiorca miał świadomość negatywnego wpływu warunków atmosferycznych na parametry jakościowe paliwa stałego, a pomimo tego nie zaprzestał jego wprowadzania do obrotu. Ponadto Strona jako profesjonalista w obrocie paliwami stałymi, powinna zabezpieczyć oferowany węgiel przed negatywnym wpływem warunków atmosferycznych.

W kontekście powyższego zarzut naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów, o której mowa w art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego, należy uznać za niezasadny.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ww. ustawy. Strona niewątpliwie wprowadzała do obrotu paliwo stałe w związku z czym w myśl art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zobowiązana była do wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych zwanego świadectwem jakości. Organ odwoławczy wskazuje, że zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 107 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez zbyt skrótowe odniesienie się w zaskarżonej decyzji do przesłanek odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, organ odwoławczy stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie. Jak stanowi art. 107 § 3 kpa, uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Organ II instancji przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że uzasadnienie zaskarżonej decyzji zawiera wskazane w przepisie elementy. Ponadto jak uprzednio zostało wykazane organ I instancji dokonał oceny całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, rozpatrzył przesłanki zawarte w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz rozważył przesłanki odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej o których mowa w art. 189f kpa.

W odwołaniu Przedsiębiorca wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że wniosek Strony nie zasługuje na uwzględnienie. Organ odwoławczy wskazuje, iż w rozpatrywanej sprawie z treści przywołanych uprzednio przepisów art. 6c i art. 35a pkt 9 lit. b, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika, że działa w ramach decyzji związanej. W związku z powyższym w kwestii możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w tej sprawie znajduje zastosowanie reguła kolizyjna, ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych - przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie trafnie wskazał w swoim wyroku z dnia 11 lipca 2018 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18, że: dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kpa nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub

- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów w sytuacji gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były zgodne ze stanem faktycznym nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Nie można też stwierdzić, że Strona zaprzestała naruszenia prawa, ponieważ czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartość parametru jakościowego - wilgotność całkowita - była niezgodna ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f ust. 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r., poz. 256, z późn. zm.), czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odnośnie wskazanych przez Stronę w odwołaniu okoliczność, że zapłacenie kary pieniężnej stanowiłoby znaczną dolegliwość dla budżetu prowadzonej działalności gospodarczej informuje, że nie stanowi ona przesłanki do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej. Jednakże organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, zgodnie z art. 189k § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym

interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r., Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora

Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/